

platný, neukládá se jí však povinnost, aby ke každé těžbě dříví, i když se ještě o prodej dříví nejedná, vymohla si předchozího písemného souhlasu stpú-u a tedy nezapočala s těžbou dříví dříve, dokud nemá v ruce písemného souhlasu tohoto úřadu.

Úřad v odvodním spise opírá své rozhodnutí také o to, že již v protokolu sepsaném o řízení ve dnech 23. až 28. července 1922 bylo společností uloženo, aby, dokud nebude sestaven hospodářský plán, ohlašovala každou tržbu dříví, třeba min. zaměd. povolenou, stpú-u, čímž patrně chce vytýkati, že již tehdy zmíněný závazek st-lce platně byl uložen, a že tato, spokojivši se s tím, nemůže více proti písemnému jeho uložení se brániti.

Nss nemohl již proto souhlasiti s těmito vývody, poněvadž nař. rozhodnutí jde dále než dotčené ustanovení protokolu, neboť rozhodnutím v odpor vzatým neukládá se st-lce pouhé oznámení těžby dříví, nýbrž přípustnost těžby činí se závislou na vymožení předchozího písemného souhlasu úřadu a to bez omezení na dobu.

Omezení st-lce uložené nelze opřítí také o zák. ze 17. prosince 1918 č. 82 Sb. o prozatímní ochraně lesů, jenž v jistých případech ukládá majitelům lesů povinnost oznamovati každé mýcení měsíc předem příslušnému politickému úřadu, neboť také tento zákon neváže přípustnost těžby dříví na předchozí souhlas stpú-u.

Bylo proto nař. rozhodnutí jako zákonem neodůvodněné zrušiti dle § 7 zák. o ss.

#### Č. 2959.

**Administrativní řízení. — Zabírání budov:** Byl-li zábor budovy vyslovený stolicí nižší podle zák. č. 332/1919 vyšší stolicí zrušen, je nezákonným, odmítne-li příslušný úřad správní provedení tohoto rozhodnutí jen proto, poněvadž »je věc komplikována také nároky soukromoprávními«.

(Nález ze dne 6. prosince 1923 č. 19.465.)

**Věc:** Abraham a Bernat M. v M. proti referátu ministerstva veřejných prací v Užhorodě o vrácení zabraných místností.

**Výrok:** Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

**Důvody:** Referát veřejných prací v Užhorodě, zrušiv rozhodnutím z 15. dubna 1921 zabránění místností st-lů, vyslovené na základě zákona z 11. června 1919 č. 332 Sb. županským úřadem v M., uložil tomuto úřadu další opatření. Podáním, jež došlo referátu min. veř. prací při civilní správě P. R. dne 29. června 1922, žádali st-lé, poukazující k tomu, že rozhodnutí svrchu uvedené nebylo dosud vykonáno, aby županskému úřadu v M. bylo nařízeno rozhodnutí onomu vyhověti a další kroky k jeho provedení učiniti.

Referát veř. prací v Užhorodě poukázal na to nař. rozhodnutím županský úřad v M., aby st-le vyrozuměl, že úřady ponechávají záležitost k rozhodnutí soudnímu řízení, poněvadž jest věc komplikována též nároky soukromoprávními.



O stížnosti na toto rozhodnutí podané uvážil nss takto:

Nař. výnosem odmítl žal. úřad vyříditi věcně žádost st-lů obsaženou v jejich podání de pres. 29. června 1922. Podáním tím domáhali se st-lé provedení rozhodnutí žal. úřadu z 15. dubna 1921. Že vyřízení takovéhoho petitu náleží do kompetence žal. úřadu, jenž rozhodnutí právě uvedené vydal, jest mimo všechnu pochybnost. Odmítli-li úřad přes to věcné vyřízení jediné z toho důvodu, »že věc jest komplikována také nároky soukromoprávními«, jest výrok takový nezákonný, neboť bylo by nesrovnatelné s řádem právním, kdyby úřady vůbec odmítaly vydávati rozhodnutí nebo opatření podle své povahy do jejich kompetence náležející proto, že rozhodnutí neb opatření to jest závislé v konkrétním případě na posouzení nějaké otázky práva soukromého.

Bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss.

### č. 2960.

**Pozemková reforma: \* Třeba by manžel nerozvedený zemřel teprve za účinnosti záborového zákona, přece nelze použiti § 2 zák. na sčítání majetkového souboru vdovy s majetkem dědice manžela.**

(Nález ze dne 6 prosince 1923 č. 20.804.)

Věc: Livie M. v E. (adv. Dr. Otakar Jemnický z Bratislavy) proti státnímu pozemkovému úřadu (sen. pres. v. v. Rud. Vyšín) o vyloučení ze záboru.

Výrok: Naříkané rozhodnutí, pokud jím bylo vysloveno, že nemovitý majetek st-lky sčítati jest dle § 2, odst. 2. zák. s majetkem Violy F-ové v jeden majetkový soubor, zrušuje se pro nezákonnost.

Důvody: St-lka spolu se svou matkou Violou F. podaly dne 24. dubna 1922 u obvodové úřadovny stpú-u v T. T. žádost, aby stpú upustil od parcelování dvora v E., a domáhaly se v žádosti té vlastně toho, aby jejich pozemkový majetek nebyl pokládán za jediný soubor záborový, nýbrž aby naň bylo hleděno jako na dva samostatné soubory.

Patřilť totiž pozemkový majetek st-lčin v době, kdy vstoupil v účinnost záborový zákon z 16. dubna 1919 č. 215 Sb., jejímu otci Gézovi F., po jehož smrti dne 23. října 1921 ona ho dědictvím nabyla, kdežto matka její Viola F. měla již za trvání nerozvedeného manželství svůj samostatný majetek, který i po smrti svého manžela podržela.

Stpú nař. rozhodnutím žádosti té nevyhověl.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí pouze Liví M. podané uvažoval nss takto: — — —

Jádrem sporu jest otázka: Zůstávají samostatné pozemkové majetky manželů v době, kdy zákon záborový v účinnost vstoupil, nerozvedené žijící a tudíž dle poslední věty § 2 zák. zák. za majetek jediné osoby platící, zabraným celkem i po smrti manžela, či dlužno na ně pak hleděti jako na dva samostatné majetky: jeden manželčin, druhý dědice manželova? Jinými slovy: Má zrušení manželství po dni 24. dubna 1919 (t. j. po vejíti zák. záborového v platnost) vliv na záborovou po-